

РЕШЕНИЕ

№ 16240

гр. София, 08.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 25.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1531** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178
Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. С. П., като пълномощник на К. Р. П. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №РД16-510/23.01.2024г. на директора на С. професионална гимназия по електроника „Д. А.“ (СПГЕ). С оспорвания административен акт, на основание чл.259, ал.1 във вр. с чл.199, ал.1, т.5 и чл.200, ал.2 и ал.4 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО) и чл.58 от Наредбата за приобщаващото образование (Наредбата) на К. Р. П. - ученик в 12^А клас, е наложена санкция „Преместване от дневна в самостоятелна форма на обучение“, със срок от началото на втория учебен срок до края на учебната 2023/2024г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържа, че в случая не са били изпълнени условията за налагане на най-тежката санкция - „преместване от дневна в самостоятелна форма на обучение“. Твърди, че в нарушение на чл.199 ЗПУО, преди да бъде наложена спорната санкция не са били изчерпани останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация на ученика и за преодоляване на проблемното му поведение. Смята, че за да бъде законосъобразно приложена каквато и да е санкция спрямо него е следвало да се установи ново нарушение след това от 20.12.2023г. Изтъква, че натрупването на 12^{1/2} отсъствия, както и липсата на внимание и работа по поставените задачи осъществява състав на нарушение по чл.172, ал.1 ЗПУО, което предполага системност на

нарушенията, каквато в случая липсва според него. Претендира, че деянието за което е наложена санкцията не съставлява и „тежко“ нарушение, доколкото според него са били налице изключителни смекчаващи отговорността му обстоятелства. Сочил, че през годините е имал личен конфликт с учителя по български език и литература, който многократно е отправял обидни и унизителни забележки. Твърди, че наложената най-тежка санкция в значителна степен засяга правото му на образование без да отчита тежестта на извършените нарушения. Чрез процесуалния си представител адв. Б. М. моли съда да отмени Заповед №РД16-510/23.01.2024г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – ДИРЕКТОР на С. професионална гимназия по електроника „Д. А.“, оспорва жалбата. Лично и чрез процесуалния си представител адв. С. Н. поддържа, че оспорваната Заповед е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира за разноски. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните и съдът приема за установено по делото, че през учебната 2023/2024г. жалбоподателят К. П. е бил ученик в 12^А клас в СПГЕ „Д. А.“.

С Докладна записка вх. №877/20.12.2023г. С. П. – учител по български език и литература в СПГЕ, е уведомил директора за неуважително поведение в час на ученика от 12^А клас К. П. (л. 15, 16). В доклада са изложени следните твърдения: На 20.12.2023г. ученикът е закъснял с 15 минути за първия час по български език и литература. В резултат на явяването на П., учителят трансформирал в закъснение вече отбелязаното му неизвинено отсъствие. Последвала бурна и груба реакция от страна на ученика, който твърдял, че заради това закъснение ще бъде наказан, тъй като вече има вписани 9.5 неизвинени отсъствия. Заявил, че ще напусне часа и на вратата наругал учителите, а след това нарекъл П. „боклук“. Изложено е, че този инцидент не е изолиран случай и са приведени примери за други случаи в които ученикът самоволно е напуснал часове по български език и литература. Направено е предложение поведението на ученика К. П. да бъде обсъдено на педагогически съвет където да бъдат чути мненията и на другите учители, които преподават в 12^{ти} клас.

За изясняване на конфликта учител – ученик в часа по български език и литература на 20.12.2023г. е била проведена анкета сред учениците в 12^А клас, резултатите от която са обективирани чрез Анализ с рег. №882/20.12.2023г., изготвен от училищния психолог С. П. (л. 21 – 47). На същата дата – 20.12.2023г., обяснения във връзка с конфликтната ситуация е представил и жалбоподателят К. П. (л.48).

На 21.12.2023г. е била проведена среща на екипа за приобщаващо образование при СПГЕ с Р. П. – родител на К.. На срещата родителят е бил уведомен за откриване на производство по налагане на санкция по чл.199, ал.1, т.5 ЗПУО - „Преместване от дневна в самостоятелна форма на обучение“. За срещата е съставен Протокол с рег. №887/21.12.2023г. (л.20).

С Докладна записка №895/22.12.2023г. инж. В. М. – класен ръководител на 12^А клас, е сезирала директора на СПГЕ с предложение за налагане на санкция „Преместване от

дневна в самостоятелна форма на обучение“ на ученика К. П. (л.18).

На 22.12.2023г., на основание чл.204 ЗПУО и чл.64 от Наредбата, на родителя Е. И. е било съобщено, че срещу ученика К. П. е открита процедура за налагане на санкция „Преместване от дневна в самостоятелна форма на обучение“ за неизпълнение на чл.172, ал.1, т., т.2, 3, 8, 9, 10 и 11 ЗПУО и чл.27, ал.1, т.2, т.3, т.8 – т.11 от Правилника за дейността на СПГЕ „Д. А.“ (Уведомление с изх. №155, л.17). В Уведомлението с изх. №155/22.12.2023г., което видно от отбелязването е било връчено лично на И., изрично е указано, че на основание чл.60, ал.1 и чл.65, ал.2 от Наредбата, тя като родител може да представлява сина си и да участва в процедурата по налагане на санкцията.

На 04.01.2024г. е била проведена среща за изслушване на ученика в присъствие на родителя Е. И. и приобщаващия екип. Мненията и становищата на участниците, включително на ученика, родителя, класния ръководител и училищния психолог са отразени в съставения за целта Протокол (л.49).

За образуваното производство по налагане на санкция на ученика К. П. е била уведомена Дирекция „Социално подпомагане“, Отдел „Закрила на детето“, район „И. – В.“ на чиято територия се намира СПГЕ „Д. А.“ (Уведомление вх. №ДДМ/Д-С-В3/19 от 08.01.2024г. (л.19).

На 12.01.2024г. е проведено заседание на Педагогическия съвет в СПГЕ на което са присъствали ученикът К. П. и родителят Е. И.. За заседанието е съставен Протокол №5 в който са отразени всички становища, мнения и предложения. С Решение по т.1 Педагогическият съвет е приел на ученика да бъде наложена санкцията по чл.199, ал.1, т.5 ЗПУО - „Преместване от дневна в самостоятелна форма на обучение“ за неизпълнение на задължения, установени в чл.172, ал.1, т.1 -т.3, т.9 – т.11 ЗПУО и такива, регламентирани в чл.27 от Правилника за дейността на СПГЕ „Д. А.“ (Правилника на училището) за срок от началото на втория учебен срок на учебната 2023/2024г. (л. 60-64).

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед.

За изясняване на делото от фактическа страна са събрани гласни доказателства. Съдът кредитира показанията на свидетелите Е. И., Н. Д. и С. П., като логични, последователни и основани на преки техни впечатления.

Свидетелката Е. И. – майка на жалбоподателя, разказва, че синът и К. й е споделял за лично отношение на преподавателя по български език г-н П. още от средата на 8^{-ми} клас. Учителят правел изявления, че след като завършат гимназия някои ученици, включително К., няма да могат да работят за повече от 5 лева; че К. не си пише сам домашните, преписва и затова трябва да му се пишат двойки; че яденето на солети и сладки неща убива мозъчните клетки. От такива изказвания на учителя синът й не се чувствал добре, но родителите не са подавали сигнал до училището за това. Не е намерила за необходимо да се срещне с учителя, тъй като смятала, че ако действително има проблем, работа на класния ръководител е да уведоми родителите. На 20.12.2023г. разбрала за създадения конфликт от сина си, след което позвънила на класния ръководител, която била изненадана, че К. е уведомил майка си за случилото се. На следващия ден, по указания на директора на училището, бащата на К. отишъл в училището. Знае, че синът й не е посещавал часовете по отделни дисциплини и не е предавал контролни работи, но не знае как стоят нещата по български език и литература. Знае и за натрупаните отсъствия на ученика, които според свидетеля се дължат на факта, че му е трудно да става сутрин и закъснява за училище. Опитвала се

да разговаря със сина си всеки ден, че трябва да си оправи оценките, да става навреме за училище. Разговаряла е с него и след инцидента на 20.12.2023г. Той и е споделил, че е реагирал невъздържано, в състояние на афект и съжالياва за това, но не го е направил умишлено и не е целял да обиди нарочно учителя г-н П..

Свидетелката Н. Д. – заместник директор по учебната дейност на СПГЕ, разказва, че е била в екипа за мерки за въздействие и приобщаване във всички срещи проведени по случая: първата на 20.12.2023г. в директорския кабинет, веднага след събитието, втората с родителя на К., класния ръководител и директора на 21.12.2023г. и на 04.01.2024г. с целия приобщаващ екип, ученика и родител – майката на К.. На всички тези срещи ученикът отричал да е направил нещо нередно, тонът му към учителя П., към директора и към нея самата бил висок, непремерен. В нито един момент К. не искал да признае и да се извини за постъпката си, че е нанесъл обида на учителя по български език и на всички в училището. Има впечатления от К. като ученик, тъй като му е преподавала през учебната 2021/2022г. по Химия и Опазване на околната среда. Намира, че ученикът не е мотивиран и не желае да учи, като привежда примери от собствения си опит. В часовете ученикът ползва телефон и го оставя едва след като му е отправена нарочна забележка. Смята, че родителите са могли да се информират за поведението на ученика от електронния дневник „Школо“ в който се вписват всяко отсъствие, отзив, оценка. Към нея ученикът не е отправял обидни думи и квалификации. За първи път това е станало в часа по български език и литература за което е била наложена процесната санкция.

Свидетелят С. П. разказва, че преподава на К. П. от 8^{-ми} до 12^{-ти} клас в гимназията. Смята, че отношенията му с ученика са професионални, както с всички останали ученици. Прави разлика между поведението на ученика от от 8^{-ми} до 10^{-ти} клас, когато спазвал учебната дисциплина и макар и не много мотивиран, все пак се справял с учебния материал, и в 11^{-ти} и 12^{-ти} клас. През последната учебна година К. драстично влошил и дисциплината и мотивацията си. Казвал, че не иска да учи и посещава училището защото го карат да го прави. Когато му бъде задаван въпрос заема агресивни, защитни пози, през първия срок не е предал нито една домашна работа, предава празни листове на зададени писмени работи с едни и същи въпроси. Така се оформил конфликтът, който ескалирал на 20.12.2023г. Тогава ученикът за пореден път закъснял за първия час. След като К. влязъл в час П. му казал, че ще трансформира написаното неизвинено отсъствие в закъснение, което истински разгневило ученика, защото ще го накажат за натрупани 10 отсъствия. Избухнал, като казал, че всички в това училище са боклуци. Събрал си нещата и тръгнал към входната врата. На излизане се обърнал към учителя и с остър, твърд тон му казал „боклук“ и затръшнал вратата след себе си. Учителят догонил К. по коридора и го завел при директора, където той отрекъл всичко. За да бъдат установени фактите директор К. наредила да се извърши анкета сред учениците. Анкетните карти П. не е виждал и не знае какво е съдържанието им, но намира, че това не е и редно, тъй като по почерка би познал от кой ученик изхождат. Впоследствие ученикът не се е извинил за поведението си и родителите не са осъществили контакт с училището – с класния ръководител, директор, заместник директор. Не само това, но в първия час след приобщаването ученикът отново имал провокативно поведение – влязъл, седнал на втората маса, извадил мобилния си телефон и започнал да гледа видеоклипове. На указанията да прибере телефона или да го остави на катедрата или да напусне, отговарял с „Няма“, с което търсел конфликт. В този случай учениците от класа реагирали и след като

останал без подкрепа К. станал и напуснал. След това ученикът започнал да разпространява информации, че майка му съди училището, че учителят ще бъде изгонен, с което според П. се целяло уронване на престижа му пред учениците и учителите в училището. Не е получил извинение от ученика, такова изречение (извинително) било отправено към Педагогическия съвет, за да не се гласува наказанието преместване в самостоятелна форма на обучение.

За установяване на спорните факти по делото са приети относими писмени доказателства, които съдът ще обсъди при формиране на правните изводи: 26 бр. анонимни анкетни карти на ученици от 12^А клас (л. 22-47); Информирано съгласие с изх. №164/05.01.2024г.; Ученическа книжка на К. П., ученик от 12^А клас в СПГЕ „Д. А.“ (л. 51-53); Копие от електронен дневник (л.54-59); Правилник за дейността на СПГЕ „Д. А.“ (л. 66-81); Констативен протокол с изх. №РУО1-4048/09.02.2024г. за извършена проверка от старши експерт по български език и литература в Регионално управление на образованието С. – град към Министерството на образованието и науката (Р., МОН, л.82).

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в срок срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат права на жалбоподателя и който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно приложимата норма на чл.205, ал.5 ЗПУО.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на административния акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РД16-510/23.01.2024г. е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, установени в чл.203, ал.1 ЗПУО.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Редът и условията за налагане на санкции на учениците са регламентирани в ЗПУО – Глава девета, Раздел III, чл.199 – чл.207 и в Глава трета от Наредбата за приобщаващото образование (чл.58 – чл.69). В случая процедурата е била спазена: В съответствие с чл.204, ал.1 ЗПУО за образуването производство са били уведомени двамата родители на ученика К. П., както и Отдел „Закрила на детето“ към Дирекция „Социално подпомагане“. Ученикът е участвал лично в производството чрез представяне на писмено обяснение по случая и е присъствал на срещите с екипа за приобщаващо образование, както и на Педагогическия съвет на 12.01.2024г. и освен това във всеки случай е бил представляван и от единия от родителите си (чл.204, ал.2 – ал.4 ЗПУО). В съответствие с разпоредбите на чл.66 и чл.67 от Наредбата, преди налагане на санкцията е било взето становище от класния ръководител, а тежестта на нарушението и обстоятелствата при които е извършено са били обсъдени на Педагогическия съвет от 12.01.2024г.

Решаващият състав на съда приема, че оспорваната Заповед е съответна на

материалноправните норми и на целта на закона.

Съгласно чл.199, ал.1 ЗПУО за неизпълнение на задълженията, определени в този закон, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището, след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците може да се налагат санкциите посочени в т.1 – т.5, сред които и „преместване от дневна в самостоятелна форма на обучение“ (т.5). В ал.2 и ал.4 на чл.200 изрично е установено, че санкцията "преместване от дневна форма в самостоятелна форма на обучение" може да се прилага само за ученици, навършили 16-годишна възраст, за извършени от тях тежки или системни нарушения на задълженията, регламентирани в чл.172, ал.1 ЗПУО и в чл.27, ал.1 и ал.3 от Правилника за дейността на СПГЕ.

Законосъобразно действията извършени от жалбоподателя на 20.12.2023г. са квалифицирани като тежко нарушение на задълженията по чл.172, ал.1 ЗПУО, ученикът: да съхранява авторитета на училището и училищната общност и да допринася за развитие на добрите традиции (т.2); да зачита правата, честта и достойнството на другите, както и да не прилага физическо и психическо насилие (т.3); да спазва правилата за поведение в паралелката и в училището (т.9); да спазва правилника за дейността на институцията (т.10) и да не възпрепятства със своето поведение и постъпки нормалното протичане на учебните часове (т.11). Със събраните писмени и гласни доказателства е безспорно установено обстоятелството, че след като е закъснял за часа по български език и литература, ученикът не само се е държал арогантно и непочтително спрямо учителя С. П., а е проявил вербална агресия спрямо него, като използвал обидни и принизяващи квалификации (нарекъл е учителя „боклук“). Това негово поведение от една страна нарушава авторитета на училището и на общността и от друга е възпрепятствало нормалното протичане на учебния процес. Свидетели на необузданото, грубо и оскърбително поведение на П. са били всички негови съученици от 12^А клас, които, чрез проведената анкета от училищното ръководство, са изразили неодобрението си към конкретната проява и към държанието на ученика по принцип.

Съдът приема, че наложената санкция е пропорционална, съобразена с тежестта на нарушението, личността и поведението на ученика. Видно от събраните доказателства при избора на наказанието са били взети предвид всички факти и обстоятелства при извършване на нарушението, както и е отчетено поведението на ученика преди и след осъществяване на деянието. Мотиви в тази насока се съдържат в съпътстващите документи, удостоверяващи предприетите от учебното заведение действия за мотивация и преодоляване на проблемното поведение на ученика: Протокол от 21.12.2023г. от среща на екипа за приобщаващо образование на СПГЕ с ученика и родителя Р. П.. Според отразеното в Протокола, класният ръководител на К. – В. М., е информирала присъстващите, че неуважителното поведение на ученика към учителите не е прецедент. Той си позволява да репликира учители и да напуска часове самоволно, за да не бъде трансформирано написано му отсъствие в закъснение.; Анализ на резултатите от анкета, проведена в 12^А клас: Преобладаващата част от отговорите на

третия въпрос: „Ставали ли сте свидетели на подобни ситуации в други часове при други учители?“ - са потвърждаващи. В много ситуации ученикът си е позволявал да се държи агресивно, напускал е часовете, влизал е в конфликти с почти всички учители...“. Цялостно поведението на ученика К. П. преди и след конкретния инцидент на 20.12.2023г. е било обсъдено и на Педагогическия съвет на 12.01.2024г., включително поведението, което ученикът е имал непосредствено след процедурата по приобщаване: на 05.01.2024г. К. влязъл в час по български език, седнал на втората банка и започнал да гледа видеоклипове и отказал да се съобрази със забележката на преподавателя. При определяне на санкцията е взето предвид и безкритичното отношение на ученика към ситуацията, като до провеждане на Педагогическия съвет последният не е проявил инициатива да се извини на учителя за нанесената обида и уронване на личния му авторитет, както и факта, че предприетите мерки за мотивация и преодоляване на проблемното поведение не са дали резултат.

По изложените доводи съдът в решаващия си състав приема, че Заповед №РД16-510/23.01.2024г. на директора на СПГЕ „Д. А.“ е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски, в размер на 1200 (хиляда и двеста) лева – за адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък и доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25^{-ТИ} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Р. П. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №РД16-510/23.01.2024г. на директора на С. професионална гимназия по електроника „Д. А.“.

ОСЪЖДА К. Р. П. с ЕГН [ЕГН], да заплати на С. професионална гимназия по електроника „Д. А.“, представлявана от директора, с адрес: 1113 С., [улица], сумата от 1200 (хиляда и двеста) лева - разноски по адм. дело №1531/2024г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова